

SZABOLCS

(Telefonsz. az interurban hálózatban: 132.)

HETI LAP.

(Telefonszám a városi forgalomban: 132.)

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 8 korona. Egyes szám ára 16 fillér.
Megjelenik hetenként egyszer, szombaton.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

IV., Széchenyi-ut 27. szám.

Lapunk a bel- és külföld minden nagyobb városában képviselve van.

Tanítóknak és jegyzőknek 4 kor.

Közérdek — Önérdek.

Érdeknek ugy-e, hogy érdek mind a kettő? Persze, hogy az! És mégis, mennyire különböző és eltérő fogalom e kettő. A „közérdekben“ ott találjuk mindnyájunk „önérdekét“ is, de már az „önérdek“ édes keveset, vagy épen csak annyiban érinti a „közérdeket“, amennyiben elkerülhetetlenné vált.

Ha ez az eset néha-napján bekövetkezik, akkor a legmohóbb „önérdek“ hajhászó rögtön elbujik a kis spanyollal mögé, amely mögül azután büszkén és emelt fővel lép a nagy nyilvánosság elé, fennen hirdetve, hogy amit tett, azt egyes-egyedül a „közérdeknek“ szigorúan szem előtt tartásával cselekedte, tehát hála, elismerés és a dicséret babérai illetik meg „önzetlen“, önfeláldozó és nemes eljárását?!

Hogy az oroszánrészt nemes tette és cselekedeteiből kifolyólag egyedül az ő önérdekét van hivatva szolgálni, azt persze teljesen a háttérbe szorítja, ami annál könnyebben sikerül, mert hisz szeretett felebarátai, kiknek ennyi is hihetetlen, szívesen elhalmozzák őt el-

ismerés, dicséret és kitüntetésekkel, jól tudván azt, hogy ők biz a „közérdekért“, bizony Isten még ennyit sem cselekedtek volna!?

De hát én édes Istenem! Mi is hát az a „közérdek“? Azután meg hol, kiknek és mikor esik ebből haszna? A közérdek egy fogalom, még pedig egy olyan fura fogalom, hogy annak szolgálata hivatva volna mindannyiunk előnyeit előmozdítani. Igen ám, de hol, hogyan és miként?

Mit törődnek ezzel egyesek?

„Mindig csak a közérdek! Mi hasznát látom én és enyéim a „közérdeknek“? Így kiáltanak fel az egyesek ezrei! — „Abból én nem adhatok kenyeret éhező enyéimnek és nem ruházhatom belőle fázó gyermekeimet, mondják a szegények!“

A jobb sorsban élődők pedig azt mondják: „üsse kő a „közérdeket“, az nekem mit sem hoz a konyhára. Meg élek én anélkül is. Szeretném tudni, hogy mit táradjak én a „köz“ javán, mikor én értem sem tesz senki egy lépést sem, ha nem látja abból az anyagi hasznát!? Nem vagyok én bolond! Hagyjatok nekem békét azzal a frázissal, hogy ezt

vagy amazt cselekednünk kell, mert ezt feltétlenül megkívánja a „közérdek“!“

Ha azután látszólag mégis egyik vagy a másik részéről történik is valami a „közérdek“-et illetőleg: biztosra vehetjük, hogy ennek az előjárójaként ott áll az „önérdek“! Persze, ez sok különféle alakban nyilvánul és található meg, ahogy épen az ezen téren szereplő egyéniség jól feltogott érdeke kívánja.

Vagy jól megtalálta már eleve az ebből eredhető anyagi hasznát, vagy ha erre szüksége nincs, úgy hiúságának több oldalról való kendőzését véli majdan kielégíthetni: ordo, rang, kitüntetés, szereplés és egyéb ilyen társadalmi cífrások elnyerhetésében.

Tehát ez is minden, csak nem a „közérdek“ önzetlen szolgálatában való állás. És ez majdnem egyedüli út, amelyen néha-napján a „közérdek“ is némi falathoz jut. Ha nem is több, de mégis annyi, hogy épen fentarthatja magát az őt üldöző „önérdekkel“ szemben!

De már az „önérdek“, az sokkal bőkezűbbnek nyilvánul. Az rendszeren sokkal többet szokott segíteni, mert aki az utjába akad, azt rendszeren, akarva nem akarva, magával viszi. Így azután

Hja! a szerelem.

Kedélyes kis társaság gyűlt össze napnap mellett vacsorára a „Sánta verklis“-hez címzett budai vendéglőben. Mióta eszemet tudom — pedig jó az emlékező tehetségem — én is tagja voltam a kedélyes kis társaságnak.

Mintegy nyolcan lehettünk. Évekig együtt voltunk minden este.

Ezelőtt vagy négy évvel az illusztris társaság egyik tagja: a patikus, el-elmaradozott. Kérdeztük, faggattuk; eleinte csak hallgatott. Egyszer egy héttig nem láttuk. Együtt ültünk mindannyian és róla csevegtünk.

— Be kellene jelenteni a rendőrségen! Proponálta a lódoctor.

— Lehet, hogy öngyilkos lett! szólt az örökös jogász.

— Tudja a fene! szólt közbe törzsfőnökünk Pepi bácsi és nagyot ütve korsójával az asztalra, egy cugra kihajtotta sörét.

— De, édes Pepi bácsi, — szóltam én is — hátha baja történt?

— Bánja a fene! szólt a törzsfőnök,

majd az ajtó felé fordulva, hirtelen elkiáltotta magát: Szervusz, patikus!

Meglepődve ugráltunk fel. A patikus jött be sugárzó arccal asztalunkhoz és szólt:

— Bocssátságok meg fiúk, hogy ennyi ideig nem voltam itt. Nagy ujságot mondok: vőlegény, boldog vőlegény vagyok! Vasárnap lesz az esküvőm! Most pedig iszunk egyet a menyasszonyom egészségére!

Körömpróba után leültünk és elbeszélgettünk a jövőről. A patikus lángoló arccal mesélt menyasszonyáról és megígérte nekem, hogy diszkrétim biztosítása mellett, az aspirint és purgót féláron fogja szállítani.

Az esküvőn nagyszerűen mulattam. Különös hatással voltak reám a nők, mint minden szokatlan dolog. Pepi bácsi, mint násznagy, határozottan előkelő és dicső volt az új frakkjában.

A patikus boldog és pacsulis volt, a lódoctor mindenáron engem akart megvizsgálni és egyik szemét úgy tartotta, mintha monoklija lett volna.

Midőn úgy reggel öt óra tájban eljöttünk, olyan gusztust kaptam, hogy a ház-mesternét megöleltem, mire ő a kapukulcsot fejbevert; egy ütés a cilinderemre, egy a fejemre. Mind a heten karonfogva bandukoltunk végig az utcákon, utközben összevesztünk három rendőrrel, a Lánchidnál megvertünk egy utcaseprőt és számtalan kaland után végre megérkeztünk a „Sánta verklis“-be.

Mikor már megittunk a habzó sörből két-három korsót, szó nélkül leestem a székről.

— Be va-agy rrrug-rugva! dadogott a lódoctor; én meg természetesen a kapukulcs ütésének tulajdonítottam a szédülést.

— Mint már tudjuk, — mesélt Móric, a tanárövendék — mint már volt szerencsém a mult órán előadni, árpádházi Imre herceg is ivott sört, mikor a Panama szorost bevette . . . De mértékkal uraim! És őt mégsem verte fejbe a Dob-utcában a milói Ariadne . . .

Örültül fájt a fejem. A lódoctor irt egy receptet ellene és egy kocsin átküldtük a

Eisler Károly utóda

Nyiregyházán értesíti a nagyérdemű közönséget, hogy az előhaladott idény miatt a legujabb **napernyőket, turista ingeket** puha gallérral, **szalma kalapokat** jóval árán alul árusítja el.

Lapunk kapható: Kiss T. Emma, Hirschler Mór és Rottaridesz Istvánné tőzsdéjében. Mai számunk 8 oldalra terjed.

jobbra is, balra is hullajt; ide is, oda is egy-egy kis akaratlan jót. De állja csak valaki utját — és vegyük, hogy az az „önérdek“ hatalmas és erős — akkor kész a veszedelem, mert akkor azokat lavinaként seprí el és teszi tönkre, kik vele szembeállani merészeltek. És ha végre célt ért és vissza tekint lelketlenül lerombolt és tönkre tett áldozataira, rendesen emelt fővel és nagy hangon, már t. i. a színtelt meggyőződés hangján szokta kiáltani: „sajnálom, nagyon sajnálom a történeteket, de ezt a „közérdek“ kívánta így!“

A gazdasági és iparkiallitáson ezüst
éremmel és diszoklevéllel kitüntetve.

Gabulya Mihály

ruhafestő, vegytisztító, gőzmosó
:: és plissézozó intézete ::

Pazonyi-utca 13. Bejárat Véső-utca felől.

Van szerencsém szíves tudomására adni a t. közönségnek, hogy intézetemben ruhák a legkényesebb igényeket is kielégítően bármily színre festetnek és vegyileg tisztítanak. Egyben bátorkodom szíves figyelmét

fehérnemű-tisztító osztályomra

felhívni, ahol kézelők, gallérok stb. szintén meglepő szépen 5 nap alatt tisztítanak.

Midőn szíves megbízásait kérem, vagyok mély tisztelettel

Telefon 248. sz. **Gabulya Mihály.**

csapost a patikushoz. Reggel hét óra körül visszajött, én bevettem az orvosságot és a továbbiakat nem akarom, vagy nem tudom leírni? (Pedig, mint említettem, jó az emlékező tehetségem!)

Másnap, azaz hogy korhű maradjak még aznap este kisült, hogy a lódoktor egy ló-kéh elleni szert irt fel; a patikus kétszer kidobta a csapost, harmadszorra pedig egy félig ki- és elhasznált vazelines dobozt adott . . .

— Irgalom atyja, ne hagyj el sóhajték és ezt én bevettem . . . !

— Egye meg a fene! szólt Pepi bácsi nevetve, majd az ajtó felé fordulva, hirtelen elkiáltotta magát: Szervusz, patyikus, kezét csókolom!

Meglepődve ugráltak fel. A patikus jött kevésbé sugárzó arccal és nejjével.

Ónagysága leült közibénk és a pincértől — Semmit!

sem kért. Hanem a patyikus korsójából ivott és miután az ura megitta a maradékot, intett: a boldogtalan méregkeverő savanyu arccal fizetett és az új pár: a csiz pár méltóságteljesen távozott . . .

És mit gondolsz nyájas és nyájnélküli

Laza kötelék.

A polgári házasság törvényerőre való emelésével az egyháznak akartak köllemetlenkedni s az erkölcsösségen ütöttek hatalmas rést. Szabadjára engedték a házastársakat a „törvény nevében“ s napirendre kerültek a botrányos válópörök, hazaságtörések. Az egyházi házasságkötést, annak mély, a lélekben eltörülhetetlen nyomot hagyó jelentőségét elhalványítani, tetszéstől függővé téve feleslegessé tenni: ez volt a liberalizmus hamis köntösébe bujtatott cél! S az eredmény? Hogy megtévesztve a törvény betűitől, kiki igyekezett kihasználni az „előnyöket“ s függetleníteni magát elsősorban is az erkölcsi törvények alul.

Azóta mernek nyíltan hirdetni a szerelemre és házasságra vonatkozólag nemtelen tanokat a forradalmi, népbolondító, nemzetrontó, vallás ellenes szervezetek, sőt a feministák is és a jelen társadalmi rend többi elégtelenei. A „diadainak“ hirdetett polgári házasság adta alájuk a lovat, hogy sikeresen faradozhassanak az erkölcsi korlátok bontogatásán.

S ebből látszik, hogy mikor az említett egyesülések bizonytalan sötényeik mögül bevallottan a „társadalmi rend“-re parittyáznak, ugyanakkor titokban az erkölcsnek szeretnek még halavány árnyát is eltüntetni.

Mert az erkölcs: beklyó. Lelki életre kényszerít, féket szab a testnek s önmegtartó parancsol. Ez pedig nem illik bele a „felvilágosodottak“ tervei közé.

A napi sajtó „érdekességei“ közül már szinte elmaradhatatlan egy-egy, már a külvilág kíváncsijai elé kerülő házassági botrány. Felső, avagy legalsó körök: nincs kivétel.

Elhagyott férjek, elkergetett vagy ott-hagyott asszonyok mind sűrűbben találhatók; legyen az a hely Pácska, vagy Nyiregyháza. Az esetek csak szűkebb körben ismertek; a széles, nagyközönség elé ritkán kerülnek,

olvasó, hatott a példa? Deehogy! (És ismételtén, válasz egy fővárosi hazugságkürt 73851. lehetetlen kérdésére): Deehogy!

*

. . . Hullatta levelét az idő vén fája, mindég kevesebben maradtunk a *Sánta verklis*-nél. Egyik fiu a másik után maradozott el, eleinte ritkábban, végül egészen. Sorra házassodtak: a fényképész, a tanár, a kereskedő, a jogász, a fogász, a makász, a zöldsász . . . mind, mind!

Végül ketten maradtunk: Pepi bácsi és én. A fiuk feleségeikkel szombatokként meglátogattak bennünket, megittak házaspáronként egy korsó sört és távoztak.

. . . Pepi bácsit elővette a köhögés, ágyba került; a sört és vacsorát lakására hozatta, majd mikor haldoklott, eljött a pap és . . . no mit gondolnak? . . . összeadta Pepi bácsir a gazdasszonyával.

És midőn már egyedül, magam ittam a sört a *Sánta verklis*-nél, megvakartam öszülő, kopaszodó fejem: „Hát csak én tartok ki Gambinus isten mellett, a többiek mind behódoltak a legbájosabb istenasszonynak, Vénusznak?!

de azért, hogy vannak, letagadni épen annyi volna, mint kétségbevonni pl. a hit főlemelő, megnyugtató voltát.

Hol vannak a régi nagyasszonyok, kik: nem egy, talán marhacédulák mellől fölkeltek, ünnepi állásba helyezkedett ur adott össze férjükkel s mégis hívek voltak hozzájuk a sirig? Hol vannak a régi nemzetes uraimék, kiknek egész, néha esetleg marcona érzelmevilágát az otthon foglalta le?

Elséperete őket a korszellem; a haladás vágató, rozszant szekerén rohan az emberiség lefelé a pusztuló örvénybe. Vagy fölborul a szeker, vagy rohan a mélybe, de a rajta-ülők elpusztulnak!

És erre fogják reá, hogy „haladás“!

Mintha az erkölcsösség, erények, tisztaság, becsületesség terén nem az Ur Jézus föllépése, tanai jelentenék a tetőfokot? Mintha nem a kereszténységben testesülne meg az emberi tökéletesség? Mintha minden kávéház, zugoly új Messiásokkal lenne tele?

Haladunk! De lefelé! A tetőről feljebb nem mehet senki, a tovább menetel tehát csak . . . hanyatlás.

Iparosvilág.

Összesen csak kettő! Előttünk az iparos tanonciskolai „Othon“ 1910—1911. tanévi működésének képe. Meglátjuk belőle, mily fontos feladatot végez az „Othon“, mikor a csiszolatlan inasgyerekből gondolkodó, józan eszű segédek képez s nevel — Varga György görög katolikus tanító vezetése mellett — Isten- és emberszeretetre, hazafias buzgóságra és az ismeretek megszerzésére vágyó ifjúságot.

A legszebb eredményről tesz tanuságot ez a jelentés és ami mégis legjobban kéri belőle: olyan szomorú. Az „Önsegélyző Egylet“ még nem kezdhetette meg működését, mert alagtökéje nincs meg egészen.

És most jön, ami szégyenletes! Nyiregyháza, a bank-városban csak két pénzintézet járult hozzá — felkérésre — az „Önsegélyző Egylet“ alapjához. A „Nyiregyházi Takarékpénztár Egyesület“ és a „Nyiregyházi Általános Hitelintézet“.

Érzékhiány ez, vagy . . . vagy mi? Bár terünk itt engedné, bővebben kitérnénk erre az esetre. De talán a jövő héten!?

Állandó székház. Régi óhaja volt az iparosságnak, hogy egészen a központban legyen az ipartestület hivatalos helyisége s ezzel könnyebben, gyakrabban hozzáférhetővé legyen téve. Hosszas tárgyalások után s a viszonyok kedvező alakulásával végre sikerült is.

Megüresedett a városház udvarán levő volt tüzoltó laktanya s november 1-től ide, a megfelelőleg kényelmesen átalakított helyiségekbe költözik az ipartestület. Igaz, hogy ezzel az évenként kapott 700 koronától el-esik, de van — stájerolható lakása.

Szakrajztanítás. Mint asztalos-iparos végezte el a faipari rajz szaktanfolyamot Hölcz Pál István. Pályázott is, hogy az ipariskolában ő taníthassa a szakmájába vágó rajzot. Helyette azonban Király Imre ref. tanítóra esett a választás, ki most végzi ugyane — rövidebb szaktanfolyamot. Sajná-

Mentőszekevények

teljesen felszerelve 7 koronától feljebb kaphatók, továbbá egyes részei külön is.

Sérvkötők, haskötők és mindennemű kötszereket
: mérték szerint készít :

Blumberg József specialista, Nyiregyháza.

Telefonszám 96.

(Katholikus parochia épület.)

Alapított 1880.

Illatszerek.
Piperecikkek

Gummiárúk.
Betegápolási cikkek.

latos, hogy épen egy szakképzett iparosnak kellett kimaradnia s ezt csak az a biztosíték ellensúlyozza, melyet Király Imre egyénisége, eddigi kifogástalan működése és — most már — szaktudása képez.

Gibás Ferenc dicsősége.

Egy ember tudása, szorgalma a szerény Polgár községet az egész művelt világ gazdasági- és gépszakértői figyelmének középpontjába állította. — A mi nagyságos vármegyénk még csak ezután fogja megtanulni, de a külföldön már dicsőre elhalmozva emlegetik a *Gibás Ferenc* nevét. S méltán!

Nyersolaj-motoros, önműködő szántógépe, mely egyúttal cséplésnél, teherhordásnál is használható: korszakalkotó találmánya. A föld megművelését gazdaságosabbá, közvetlenebbé teszi s 75 százalékkal olcsóbb munkaerőt képvisel az eddigieknél. A találmány nagy fontosságának híre dr. Haller József gróf szirmabessenyei képviselő buzgósága, meleg érdeklődése folytán túl repült a határokon s ez a hét valóságos bucsujárás színhelyévé avarta Polgárt.

Egymást érték az érdeklődők, kiket az egri káptalan tikos-pusztai birtokán folytatott próbaszántás vonzott oda. A nagyszámú szakértő közül elég fölemlíteni Solymossy Ödön bárót, Hatvani-Deutsch Józsefet, Meiczner László és Aladárt s a kiküldött mérnökök seregét. A hírneves M. C. Cormick, Hofherr és Schrantz, Schlick, Ganz gyárak, azonfelül még Svéd-, Német-, és Franciaországok nevesebb gyárainak képviselői.

Az elragadtatás, bámulat hangján emlékezett meg mindenki a gép működéséről s meggyőződtek róla, hogy az eddig szállingózó hírek sokszor alatta maradtak a valóságnak.

Van tehát a megyében egy világhírű feltaláló. Felkeresik mindenfelől levelekkel, személyesen. — A legelőkelőbb kitünőségek keresik vele az összeköttetést, csak a vármegye urai nem tudják, hogy csak 3 órányira van innen a Polgár nevű község s hogy legalább egyszer megjelenhettek volna ott hivatalosan széjjelnezní. Ha csak Neumann Arthur, aki állandóan ott van, nem a vármegye megbízottja?

Megdöbbenő részvétlenség! Ez is csak Szabolcsvármegyében eshetik meg, hogy az ide való föltalálót borsodiak párfogolják.

Hátrább az agarakkal!

Bizonyos köröknek van egy kedvelt, bár unalmas fűzfásipjuk, amit funak ha kell, ha nem; csak teljék vele az idő. Ezen a kopott s kissé gyanus fűtűlön mindig csak ezt halljuk: „a kivándorlás oka az egyházi birtok”. Ez magyarul körülbelül azt jelenti, hogy ennek az országnak semmi más baja nincs, minthogy a 2 milliányi egyházi birtokra nem teheti reá a kezét — a megszokott könnyűszerrel — akárki.

Nyiregyházán is vannak hivei ennek a felfogásnak. Ugy néha-napján, mikor eszükbe jut, kifejezésre is juttatják e nemességüköt valami hajánál fogva előráncigált eset kapcsán. Akár a múlt héten. Polgár községet világosították föl arról egy cikkben, hogy az ő „elő nem haladását” egyedül a határában elterülő egri káptalani birtok rovására írhatja.

Hogy ezt az önzetlen felvilágosítást, mint illetéktelent és valótlant nem köszönik meg, az csak a dolog természetéből folyik. A „Tiszapolgár és Vidéke” nem azért vetette föl lapja hasábjain az érdekes és fontos kérdést: „miként lehetne Polgárt várossá emelni, mint amely polc lakóinak száma után megilletné s mik a gátló körülmények?”, hogy

beleavatkozzon olyan is, akinek fáj az egyházi birtok kötöttsége, s mindjárt tőkét kovácsoljon magának belőle. A jó öreg Dely Mátvás már megkezdte cikksorozatát erről a kérdéstről; ne üsse addig senki bele az orrát, amíg annak vége nincs.

De egy pár kérdést szívesen teszünk azért föl azoknak, akik a kivándorlást egyenesen a nagybirtok bűnéül írják föl.

Miért kezdődött a kivándorlás épen csak az utolsó pár évtizedben?

Addig nem voltak nagybirtokok?

Miért áll egyenes arányban a korcsmárosok tollasodása a kivándorlók számával?

A nagybirtok nyelte-e el az elveszett paraszt és nemesi birtokokat?

Honnan támadt az új földesurak osztálya?

Miért nem a vagyontalan zsellér, hanem a vagyona romjait összeszedő volt kisbirtokos távozik tengerentúlra?

Ha ezekre a kérdésekre megfelelnek s minden csalafintaság, szavakkal való játszás nélkül, a rideg igazsághoz ragaszkodva: összefüggésbe tudják hozni az „egyházi vagyonnai”, — elismerjük, hogy nagy tévedésben voltunk. Ezt azonban nem fogják tudni!

Mig a falun a guruló garasok a korcsmáros és közismert szatócs fiókjában találkoznak; mig a termények, természetben kapott fizetések mind ezeknek a zsákját tömik s mig a dobperdüléskor ezek jelennek meg — társaikkal, addig ne okolja senki a nagy egyházi birtokot, hanem kérdezze: „honnan, miből, kitől szerzi meg feltétlenül vagyontát az, akinek fő jellemvonása: pályája elején a visszatetsző meghunyászkodás, utóbb az undorító pöffeszkedés?”

Itt a megoldás, nem másutt!

Novotny Endre.

Egy hölgy

ki szereti az egészséges bőrápolást és különösen a szeplőket elmulasztani, valamint lágy, bársonyos bőrt és hófehér arcbőrt akar, csakis Bergmann & Co., Tetschen a/E.

STECKENPFERD
liliumtejsappannal (Steckenpferd védjegy) mosdik. Kapható minden gyógyszerár, droguéria és illatszerkereskedésben. Darabja 80 fillér

KIFOGYHATATLAN ROVAT.

„Nem irom alá.”

Van pedig a reformátusoknak egy jótékony intézményük: a református tanítók özv. és árva-gyámpénztára. Ebből már 1897. óta kap özv. Szunyogh Mihályné évi 40 koronát az ura után. Félévenként utalták ki eddig neki az összeget Fényeslitkén, csak be kellett küldenie a nyugtát, melyet Bartók Jenő dr.-nak kellett mindig aláírni annak bizonyosságául, hogy özv. Szunyogh Mihályné tényleg él.

Volt ez július 1-ig. Azóta Bartók tiszteletes ur mást gondolt. Mikor Szunyoghné a nyugtát elvitte hozzá aláírás végett, ilyen szavakkal fogadta.

— Nem irom alá! Vigye oda, akiknek a házáat adta!

(Tudni kell ugyanis, hogy özv. Szunyoghné a Kürt-utca 17. számú telkét *élet-hossziglan való eltartás fejében* a nyiregyházi egyházközségre iratta már régen.)

Igy akarta a doktor tiszteletes sutbadobni a 14 éves gyámpénztári rendelkezést

s önkényesen megakadályozni, hogy a fél-évi 20 (mond: husz) koronát kiutalhassák.

Tudja okát adni Bartók Jenő dr., hogy miért jutott épen csak most eszébe, (ha már „közismert nemeselelkűsége” egyáltalán eszébe juttatta!) az aláírás merész megtagadása, holott a telekajándékozás már jó régen köz-tudomásu? És van-e joga ilyen alakban beleszólni a gyámpénztár dolgaiba?

Kiváncsiak vagyunk!

H. K.

Vendéglői bogarak.

Van Nyiregyházának egy különben közkedvelt vendéglőse, aki arról lett híressé, hogy zsebe mindig (még télen is) szőlőmaggal van tele. Mikor a bort felszolgálja, bele-dob egyet-kettőt, hadd lássék, hogy a bor valódi. Nos, hát ez még ártatlan mulatság.

De mit szól ahhoz a nagyközönség, amiről most értesítenek bennünket? Hogy a valódiságot egyes kisebb korcsmákban bogarakkal bizonyítják.

A „musicához” *nagyságra* hasonló állatkákat csempésznek bele a főleresztett, megspiritusozott s még a jó Isten a megmondhatója, milyen kinzásokon keresztül ment borba. Némelyik még él is és negédes evickélésével olyan kívánatosá teszi az italt, hogy, ha a büntető törvényköny nem volna, már régen beszámolhattunk volna egy pár üvegbetörte korcsmáros-fejéről.

Itt, a bor hazájában is hamis a bor. Hamis a tej, hamis az előkelőség, hamisak a „nagyságok” s talán még a . . . kis lány is.

Rocambole.

Szagos lesz az utca . . .

Bocsánat a tisztelt olvasótól, hogy ilyen kényes kérdést itt, e lap hasábjain tárgyalunk; ámde a városban mind felőtlőbb rendtelenségek kikényszerítik a tollból az ilyen tárgyakra való írást. Nem kevesebbről van szó, mint arról, hogy a bűzös gödrök tisztogatását 8 órakor végzik. Egész kis városrész levegőjét rontják meg ilyképen s aki egész napi tikkadás után szelőlőztetni akar, vagy kissé sétálni: kénytelen teljesen elzárkózni még udvara levegőjétől is.

Fejtetőre állított viszonyokra vall, ha annyi hatalmat sem tudnak kifejteni a városnál, hogy eltírták a pöcegödör felügyelőket a kora esti órákban való működéstől. Nemkülönbözik nagy lehet önbizalmuk a tisztogatóknak, ha határozott parancs ellenére is ingerlik a közönséget.

Kérjük azt, akihez tartozik: vessen gátat a rendtelenségnek; úgy sem üdülni szánta az Ég a mi levegőnköt, ne tegye szivhatatlanná maga a hatóság.

Nagyhalász: — fekete-sárga!

Nincs okunk kételkedni a Nykv. r.-t' hazafiságában, hisz egy Vay Tibor gróf az elnöke; de már azért bocsánat, mégis szemétt szúr Nyiregyházán a fekete-sárga színnel való tüntetés. Csak a véletlen játéknak tudjuk be, hogy a „Nagyhalász” községet fel-tüntető tábla: sárga alapon fekete betűk.

Mintha csak Ausztriából szalasztották volna ide azt a táblácskát. Csak nem valami figyelmeztetésül, vagy mi a szösz? Nincs ebben olyan nagy dolog! S — mégis fennakadunk rajta, mert — hiában — juthat eszünkbe számtalan s nem . . . szebbnél-szebb gondolat.

Mázoltassák át azt a táblát!

Kicsi költség — előny is.

H—i.

Müller Rezső

festész

Nyiregyháza, Szarvas-utca 19.

Vállal: Templom-, cim-, szobafestést, aranyozást és mázolás.

Az apagi róm kath. iskola ügye végre a helyes útra terelődött. Az építést már megkezdették s novemberre el is készülnek vele. Érseki intézkedés szerint addig bérházban fog folyni a tanítás s mivel a régi mostoha állapotok miatt eltávozott a tanító, most új választás lesz. A pályázatot legközelebb meghirdetik.

A kállósemjéni rk. tanítói lakás mind-ezideig azt az állapotot tüntette fel, hogy az ottani egyháznak a tanügy csak mostoha gyermeke. Most azonban dr. Eötvös Dezső t. járásorvos vizsgálata és a kir. tanfelügyelő közbelépése alapján a nagykállói főszolgabíró elrendelte, hogy az egyház 30 nap alatt hozza rendbe a most lakhatatlan és életveszélyes tanítói lakást.

Tornyospálca tanügyének rendezése tárgyában Szabolcsvármegye közönsége már a múlt év tavaszán határozott, a község azonban mindezeidig mit sem tett arra nézve, hogy 350 tankötelest elhelyezze. Dr. Wilt György kir. tanfelügyelő most aképen intézkedett, hogy a szükséges tantermek felépítéséig a tanköteleseket váltakozó rendszer mellett tanítsák, mert ma már Szabolcsvármegyében nem tűrhető, hogy tankötelesek ne részesüljenek valamelyes erkölcsös nevelésben és oktatásban.

— **Tűzoltóverseny.** A „Szabolcsvármegyei tűzoltó szövetség“ augusztus 20-án Nagykállóban tartja második évi rendes közgyűlését. Ezzel kapcsolatban versenyt is rendeznek.

— **Az elnézett Serényi.** A földmivelésügyi minisztert lázasan várja Polgár. Miután látogatását (Gibás Ferenchez) automobilon jelezte, minden autóban a minisztert sejtik, s így történt, hogy Solymossy Ödön bárót is Serényi grófnak nézték, s ennek a hitnek egy lapban nyoma is maradt.

— **Új állás.** Demecser község róm. kath. plébánosa mellé az egri érsek kápláni állást szervezett s e helyre Szabó Endrét nevezte ki.

— **Kezd komoly lenni!** A timári földgázról először kételkedve vettünk tudomást. „Divat“-nak minősítettük, hogy Szabolcsban is legyen földgáz. De nem egészen úgy áll. Az ügyel már a pénzügyminiszterium is foglalkozik s utasította a dadai felsőjárás főszolgabíróját, hogy részletes jelentést tegyen a gázzal. A jelentés beérkezte után a m. kir. bányakutató hivatal bizák meg a további kutatásokkal s az esetleges értékesítéssel.

— **Veszélyes a járás!** A mi oly sok szemmel ellenőrzött, falevélről óvott gyalogjárónk új mezet öltött most. Tele van barackmaggal, körte csutkával s a jó rendőrség nem törődik vele. Még az Osztrák-Magyar-Bank mellett heverő döglött patkány sem bántja a szemét. De jöjjön csak az ősz! — Csak úgy fog hullani az 5—10 koronás „falevél birság.“

— **Kapzsi kőművesek.** 5 kőműves fölkerelkedett innen s eikerkezett egész Kecskemétre. — De mert nem adtak egy órára mindjárt 500 koronát, nem álltak munkába. A rendőrség szépen hazatoloncoltatta őket. — Most azzal állnak „bosszút“ Kecskeméten, hogy azt híresztelik: „Kecskeméten nem is volt földrengés!“ S az ő lábuk alatt mégis megingott a talaj.

A természetes **Ferencz József**-késérőviz Középeurópa összes elismert gyógyvizei közt oldó és hashajtó sókban a legértelmesebbnek bizonyult. Hatása tehát már kisebb adagok — átlag 1/2 borospohárnyi — élvezete után nagy biztonsággal bekövetkezik. A valódi Ferencz József-víz különös figyelmet érdemel, mert az emésztő szerveket semmiféle módon nem rontja, mint az a legtöbb hashajtó pirulánál és tinkturánál és különféle elnevezésű titkos szernél megtörténik, amilyent laikusok a saját nagy kárukra használni szoktak. Kipróbálták a budapesti és kolozsvári m. kir. tudom. egyetemi klinikák tanárai is, mint Korányi, Purjesz, Tauffer és még sok más európai hírvudós. — Kapható gyógyszertárakban és fűszerkereskedésekben. A Szétküldési-Igazgatóság Budapesten.

— **Bottal a nyomát!** Rendőrségünk kiválóságát bizonyítja a mostanság gyakori betörés. Az elmúlt vasárnap Schleifer Vilmos üzletét törte fel a közismeretlen tettes és a kézi pénztárt, mintegy 40 koronányi tartalmától, megfosztotta. A rendőrség nyomoz.

— **A III. osztályu kereseti adókiivetési javaslatok bizottsági tárgyalása** Nyiregyháza város adóköteles feleire nézve folyó évi július hó 25-ik napján veszi kezdetét a városháza nagytermében. A kiivetési javaslatok már a városi adóhivatalnál közszemlére vannak kitéve s ott az érdekeltek megtekinthetik. Minden egyes adózót a városi adóhivatal értesít, hogy az őt illető kiivetési javaslat melyik napon kerül tárgyalás alá.

— **II. Bakóczy Ferenc.** Ilyen címen irt Kresznerics Gy. Ferenc egy értékes tanulmányt a nagy fejedelemtől, az egyetlen igaz, önzetlen szabadsághősről. — Tartalmas mű, melyet megvenni érdemes. Ára 50 fillér. — Megrendelhető a Kath. Népszövetség irodájában, Debreczenben, Timár-utca 44.

— **8 gyorsvonat** érkezik naponként Pöstyénbe Budapest, Bécs, Berlin felől. Mind beteget szállít oda, onnan pedig elviszi a gyógyultak ezreit a világ minden tájára. A fürdő védjegye: a kettétört mankó, hiven fejezi ki azt az átalakulást, amelyet Pöstyén csodás iszapfürdői a köszvényesek ischiasosak és egyéb szenvedők ezerein végeznek. Ezért hódít diadalmasan ez a jelvény mind messzebb és messzebb földön és szerez dicsőséget a magyar névnek.

Sötét, sötét mindenfelé.

Minél jobban fontolgatjuk, mérlegeljük a városi tanács intézkedéseinek, vagy mulasztásainak titkos rugóit, annál határozottabban alakban bontakozik ki egy sok-sok tanúsággal támogatott gyanu. Hogy tudniillik itt csak a tanyai gazdák kedvét keresik *minden körülmények között*.

Értsük ezt úgy, hogy a különböző irányú városi feladatokat épen csak oly mértékben teljesítik, amivel természetesen a kis igényű gazdákat kielégíthetik. Ne keressünk mélyebb összefüggést e dédelgetés-számba is vehető figyelem és a városi szavazatok között; mutassunk inkább reá a nyiregyházi nyár apró és nagy kellemetlenségeire, melyeket csak tetéz a városi rövidlátás.

Világos itt is a hanyagság szülője. Nyáron a tanyák népe csak hébe-korba, pár órára jön be — vásárolni, vagy imádkozni, tehát nem sokat törődik a város helyzetével. Nincs kinek hizelegni: — a tanács is nyáral pihen. S dehogyan jutna eszébe valamivel segítségére jönni a hőség sanyargatta nagy többségnek.

Nappal úgy sem segíthetnek valami tulságosan az időjárás bosszúságait elűzni. Bármily nagyhatalmu is itt a tanács — elismerjük — a természetet még nem tudta kocsija elé fogni. A szelet elállítani, a por, kitiltani nem tudják.

Miért nem igyekeznek akkor az esti órákat kellemessé tenni azoknak, akik vagy csak akkor érkeznek reá egy kis üdülésre, vagy addig a melegtől szobára voltak kárhoztatva s szintén napnyugta után szeretnének egy kis jó levegőt szívni? Erre ép oly szükség volna a közönségnek, mint — talán nagyítás nélkül ráillik — a falat kenyérre.

Az utcákon késő este is csak port lehet nyelni. Ott tehát nincs mit keresni a tikkadtaknak! A város szorosan vett belsejében elterülő kertek: részint fiatalok, részint telve porral, mint a közvetlen mellettük levő utca. Ezek is kiesnek a számításból. Marad még az erdő és a „Népkert“!

Egyik sincs olyan messze — főként a központtól, melyben a nagy forgalom és magas házak megrekesztette levegő legtűrhetlenebbé teszi a helyzetet, — hogy bárkit is meggátolna az elmenetelben, ha már egyszer szükségét érzi a föllelevenedésnek.

— Gyerünk hát a „Népkertbe“, vagy az erdőbe! Meg van oldva a kérdés! — mondhatja reá valaki.

— Csakhogy épen itt a bökkenő! *Egyiket sem világitják!* Ha nincs holdvilág, még az Ariadne fonala sem vezet ki a jobb sorsra érdemes benne tévelygőt.

Hogy mehessen oda ilyenképen bárki is? Kitegye magát a botorkálásnak, támadásnak? A városi intézőség figyelmenlenségeért valami bajt, kárt szerezzen magának?

Egyszerűen otthon ül és otthon . . . panaszkodik, szenved.

Mezey és Széles

épület és műlakatosek
Nyiregyháza, Szarvas-utca 38

Készítenek vaskapukat, sirkerítéseket legizlésesebb kivitelben; ugyszintén takaréktűzhelyeket bármily kivitelben és teljes garanciával.

Állandó nagy raktár

fürdőberendezési tárgyakkól, fürdők és vizezeték berendezését elvállalják. Komplette fürdőszobákat a legrövidebb idő alatt be tudnak rendezni, egyben a javításokat is a leggyorsabban eszközölnék.

Nagy súlyt fektetnek

különösen permetezők és szivattyus kutak javítására. Minden megrendelést azonnal elintéznék.

A n. é. közönség szives pártfogását kéri teljes tisztelettel:

Mezey és Széles.

HIREK.

— **Kérjük előfizetőinket és akik hátralékban vannak, hogy a mellékelt postautalványon előfizetéseiket beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék.**

Kinevezés. Schick Emilt, a nyiregyházi kápláni kar egyik rokonszenves tagját — kegyuri bemutatás alapján — Samassa József dr. egri biboros-érsek Feldebrőre nevezte ki plébánosnak. — Helyébe Deseffy Elemér rakamazai káplán jön.

— **Gyászhir.** Özv. Gunya Ignácné, volt királytelki postamesternőt hosszas szenvedés után váltotta magához az Ur kegye tegnapi délelőtt 10 órakor. Nagy kiterjedésű, előkelő rokonság gyászolja az elhunyt urinót.

Milyen más volna, ha világot gyujtanának föl — minél többet — a két, igazán megbecsülhetetlen helyen s így az esti órák derüssté tételével a keservesen átélt napokat feledtetnék a közönséggel! . . . ? A költség, (nem is állítva szembe az előnyökkel, hogy így „aránylag“ lenne) csekély. Azokat a költségeket úgy sem a maga zsebéből fedezi a tanács, hanem a „köz“ pénzből, amihez a gazdákon kívül az állandó lakosság is járult.

Nincs helye a filléreskedésnek!

Ha csak két embert fog elcsalni a világtással biztonságossá, hozzáférhetővé tett erdő, vagy „Népkert“: már is meg van a legfontosabbnak elismert haszon: a közegészségügyi.

Gondoljanak már egyszer odafönn, a virágos ablakok mögött a lényegtelennek látszó s közelebből mégis nagy kihatású dolgokra is. Szép, szép a nagy eszme, nagy terv, de ezekért mellőzni a kisebb ügyeket: nem vall éleslátásra.

A jó kertész nem mindig csak a pálmákat gondozza, hanem szorgosságából juttat a közönséges gyepnek is.

Szombatos.

CSARNOK.

Nyári éjjelek.

Mióta dal fakad szivemből,
Egy álom kísér szüntelen,
Hogy ami elfog, felsir bennem
Majd minden nyári éjjelen:
Csak egyszer tudnám dalba szedni,
Csak egyszer, úgy, a mint a lelkem
Rezgése, ujjongása, búja
Odabenn sűgja-bűgja!

Hiába! — Százszor hozzá fogtam
És századszor se sikerült:
A lelkemet tolmácsoló szó
Mindannyiszor úgy elkerült!
Hiába irtam sort a sorra,
Hiába fogtam hozzá sirva:
Ha könnyem hulló záporán is
Szűrődött át, meg át a nótám,
Igazi az se volt ám!

Oh hányszor fájt legényvilágom
Borúja, árvasága már,
Midőn úgy nyári éjszakákon
Egy összebúvó ifju pár
Az ablakom alatt tovább ment
S a csillagoktól kértem választ:
Vajjon az én szivem világa
Pirkad-e valahára?

Megértem-e valamikor majd
E fel-fel síró bánatot,
A mely, mint a tenger dagálya
— Ki tudja mért ki tudja hogy! —
Időként megnő és kiárad,
Hogy aztán ismét elcsituljon
Kiszáradt partot hagyva hátra,
Amelynek nincs virága.

Oh hányszor ültem asztalomhoz
Ily csendes nyári éjszakán,
Hogy ezt az érzést kifejezni
Most sikerülni fog talán,
Hogy most kitépem a szivemből
A bujdosó varázsigéket,
A mikből majd más is megérti,
Szivem mi bántja tépi!?

Erőtlen volt a toll! Ledobtam
És elrohantam bolygani —
. . . Valahol — oh, már oly régóta! —
Sóhajtva várt rám valaki.

Kisurrant a virágos kertbe
S öleltük egymást szenvedélylyel!
Hanem a bűvös szók kincstára
Zárva maradt, ah zárva!

Szerelmem édes mámorában
Se mult el régi bánatom,
A dalkereső bánat, melynek
Okát csak annyiban tudom,
Hogy az a dal megíthatatlan,
Hogy azt a dalt merengő lelkem
Rezgése ujjongása, búja
Csak ott bean sugja-bugja . . .

* * *

Fürdői levél.

Abbázia, 1911. jul. 20.

Mélyen tisztelt Szerkesztőség!
Kedves barátaim!

Azon elhatározással hagytam el szép Nyiregyházánkat, hogy az idén nem írok Nektek semmit.

Ma azonban oly dolog történt velem, mely kezembe adja a tollat, hogy Ti legyetek az elsők, kik ezt az ujságot leközlíték.

Ma reggel, úgy kilenc óra tájban kis vörös uszónadrágomban negédesen illegettem-billegettem magam a strandon a sok molett lipótvárosi kis-nő előtt. Majd szepegve léptem a vízbe. Nem vagyok gyáva, de a víz volt hideg. Egyszóval szepegtem és usztam. Már jó mélyen benn voltam a tengerben, (diszkréció mellett megsugom: egy nő után usztam), midőn említett delnő felsikolt és egy cápa, egy eleven cápa, egy nagy cápa uszik felénk. Fennebb pontosabban körülírt cápa végig nézett a nőn, köpött egy tonna vizet és undorral el a bal fenék-hullámokon.

— Megmentetél, óh, szép idegen!
— szólt németül és meghatva a nő és kiusztunk.

A cápakalandot elhallgattam Abbáziában, mert félttem, hogy kinevetnek ebben az ugorkaszézonban.

— Adj egy koronát! — szólt a nő.

A korona ráesett egy trissen fehérre kent padra. Hagytam, hogy felvegye. Mosolyogva nézte a fehér koronát és kacagva szólt hozzám:

— Vejszkrón! — és Serlok Holmes regényével meglegyintett.

Azt hittem gunyolódik és sietve távoztam. Most hallom, legnagyobb örömmre, hogy holnap reggel elutazik.

Isten veletek! Dörner.

Nyilttér.

Tekintetes

Dézi Sándor urnak

Helyben.

A „Szaboicsvármegye“ c. napilap f. n. 21-iki számában Téged érintő cikk miatt megbízásod szerint eljártunk ügyedben. Eljárásunk eredményét tudomásodra hozzuk azzal, hogy a nevezett lap szerkesztősége részéről az alábbi nyilatkozatot vettük:

„Eljegyzésversekkel. Ilyen című cikkünkre vonatkozólag, mely lapunk tegnapi számában jelent meg, készséggel kijelentjük, hogy azt mindenféle sértő szándék nélkül irtuk meg, amint hogy sértésre okunk egyáltalában nem volt és nincs is. Sajnáljuk, hogy a cikk nyomán félreértés támadt és amennyiben bárkit is sértett volna, bocsánatot kérünk.“
Nyiregyháza, 1911. július 21-én.

Novák Zoltán.
Gebhardt Dezső.

Hirdetések.

Meghívó.

A „Julia Gőzmalom R.-t. Nyiregyházán“
1911. évi augusztus hó 5-én délelőtt 10 órakor saját helyiségében tartja

évi rendes közgyűlését,

melyre t. részvényeseit tisztelettel meghívja.

Tárgysorozat:

1. Az évi mérleg és az igazgatóság előterjesztésének jelentése.
 2. A felügyelőbizottság jelentése és felmentvények megadása.
 3. Három igazgatósági és három felügyelőbizottsági tag választása.
 4. Esetleges indítványok.
- Nyiregyháza, 1911. évi július hó 21.

Az igazgatóság.

„Kollarit“

(bőrlemez) a jelenkor legjobb tetőfedőlemeze. — Egyedelárusító Nyiregyháza és vidékére:

Wirtschaftler Armin

vaskereskedő Nyiregyháza.

Ékszer és ezüstmű

vásárlásnál forduljunk bizalommal Magyarország legnagyobb ékszerüzletéhez a Lőkövits Arthur és Társa céghez Debreczenben.

INGYENI

kap egy pompás hangverseny beszélő-gépet, ha 10 lemezt vásárol 20 forintért, de csakis

Wagner

a „Hangszerkirály“-nál.

Budapest, József-körút 15-ik szám. Okvetlen kérjen lemezzjegyzéket. Javitóműhely. Előnyös lemezcsere

Könyvnyomda. Könyvkötészet.
Irodaszer nagyraktár.

Borbély Sámuel

Nyiregyháza, Városháza-palota.

Telefon 140.

Telefon 140.

Könyvnyomdában, amely új betűkkel és gépekkel van felszerelve, jutányos áron készülnek üzleti- és gazdasági nyomtatványok, esketési- és eljegyzési értesítések, bál meghívók, hivatalos nyomtatványok, névjegyek stb. stb.

Könyvkötészetemben csinos és tartós munkák gyors és olcsó készítése. Irodaszerekből nagy raktár.

Szállítások az egész megyében. Vidéki megrendelések pontosan elintéztetnek. Jegyző és ügyvédi nyomtatványraktár.

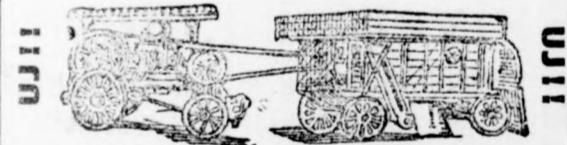
Kállai Testvérek

motor-gyárában

Budapest, Nagymező-utca 43. sz.

Az egész országban legjobbnak elismert „Gloria“ benzinmotorok, motorcséplőkészletek, nyersolajmotorok, teljes malomberendezések részletre

legolcsóbban kaphatók.

Nagy munkaképesség!

Teljes jótállás! Árjegyzék ingyen!

Használt motorok, gőzgépek, cserébe vétetnek.

Aki gyomorfájás, bélbeteg, étvágytalan, lesoványodáshoz hajlandós, használja a számos év óta jónak bizonyult gyomorsót, csak a Schumann gyógyszerész-től Stóckerauban.

Aki szabályozni és épségbe tartani akarja jó emésztését, használja a Schumann-féle gyomorsót, tapasztalni fogja, hogy más szerek ellenében mily jól érzi magát.

Gyomorsó eltávolítja azonnal a felesleges gyomorsavat és előmozdítja az emésztést. Egy doboz ára 1 korona 50 fillér.

Gyomorsó-pasztillák kényelmes s kellemes, ugyanazon hatást teszik, mint a gyomorsó. Ára tarsolyonként 3 phiolával, a 10 gyomorsó pasztillával K 1.50. Póstatí szétküldés legkevesebb 2 doboz megrendelésnél — utánvétellel —

SCHAUMANN gyógyszerész

Stockerauban.

Kapható minden gyógyszerésztárban.

HÁRSFALVA GYÓGY-FÜRDŐ.

Klimatikus gyógyhely.

Vasuti állomás. Posta és távirda. 230 m. magasságban fekszik a tenger színe felett. Fürdőidény május 1-től szeptember 30-ig.

Gyönyörű fekvés, ózondus levegő. Hársfa és fenyőfaerdők. Kényelmes és olcsó ellátás, modern berendezés. — Hidegvíz-gyógyintézet sós és belégzőtermék. (Inhalatorium). Savanyúvizes és vasas ásványvíz-fürdők. — Orvosi felügyelet alatt álló, kitűnő vendéglők.

Gyógyvize kitűnő hatása

tüdőbajok, malária (mocsárláz), gégehörg és tüdőhurut, máj és lép daganatok, hólyaghurut, specifikus a görvélyes csontbántalmaknál. Mindenféle idegbántalmak, fejfájás, migraine histeria, szédülés, nehéz légzés, hipocronidia, vér-bajok, köszvény, görvély, bujakór, delirium trem, potat. — Női bajok, fehérfolyás, sápkór, havi zavaroknál.

Részletesebb felvilágosítással szolgál

a fürdőigazgatóság,
Hársfalva, Bereg megye.

Ha

Ön

gyári munka helyett

csinos

tartós és olcsó cipőt akar viselni, más-kép el nem éri, csak ha

mindig

Lakatos Lajosnál

(Kossuth-tér) vásárol, — ki nem hirdeti, hogy

nincs többé fájós láb

s emellett gyári árut ad el, — hanem ő maga, mérték után készíti a cipőket, a legkitógástalanabb kivitelben.

1275—1911. v. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel köz-hírré teszi, hogy a győri kir. járásbiróság 911. Lp. II. 44—3. számú végzése által Weigl József győri cég végrehajtató javára 573 korona 80 fill. tőke, ennek 911. év január hó 10t napjától számítandó 5 százalék kamatai és 3 korona 40 fill. hird. díjjal eddig összesen 117 kor. 90 fill. perköltőség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával biróilag lefoglalt és 649 koronára becsült cipőárak és boltberendezésből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a nyiregyházi kir. járásbiróságnak 911. V. 163—3. számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Nyiregyházán, a Kiskorona épületében levő cipőáru üzletében leendő eszköz-lésére 1911. évi július hó 29-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-c. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az etárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Nyiregyházán, 1911. évi július hó 14. napján.

Oláh Géza,
kir. bir. végrehajtó.

Nyiregyháza legnagyobb választéka butoráruháza

Alapítva 1903.

Pazonyi-utca 10. sz.

Üzletem kibővítése alkalmával teljesen újonnan a legdivatosabb kivitei butorokkal berendeztem a fővárosi minta szerint, állandóan raktáron tartok fényezett kőris, cseresznye, jávor, citrom, paliszánder, mahagoni és más különféle anyagokból készült részben saját készítményű háló, ebédlő, uri és női szalon berendezéseket, vas, félréz és egész réz háló és vendégszoba berendezéseket, ugyszintén egyszerűbb, de jó kiviteiű matt butorokat (tömör fából is) stb. stb. itt fel nem sorolható de raktáron levő különféle butorokat is utólérhetetlen olcsó árban árusítok.

Tisztelettel

Glück Jenő

Üzletem szombat és izr. ünnepnapokon zárva.

Raktáron állandóan 200 különféle lak berendezés található.

Kötőgépek!

Ujdonság háztartási és ipari célokra. Kényelmes

részletfizetésre

is kapható. Kérjen árjegyzéket. Tanítás Budapesten ingyen.

Fogl József Lajos
műgépez, Budapest, VI., Aradi-u. 11.

Kovács Gyula

műbutorgyáros butorcsarnoka

megnyilt

Debreczenben, Hunyadi-utca 17. sz.

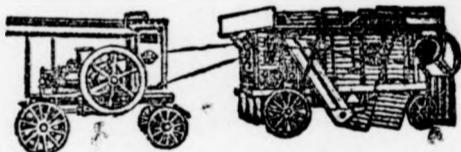
(Demetrovics-palotában).

„A köztudatba ment át“ hogy
csak is

KÁLLAI LAJOS

motorgyára

Budapest, VI., Gyár-utca 28.

szállítja teljes jótállás mellett a leg-
hirnevesebb motorcséplőkészleteket.
— Saját érdekében kérjen minden
gazda disz-főárlapöt, melyet ingyen
bérmentve küld a gyár.

Fontos figyelmeztetés!

Kállai Lajos hirneves motorgyára
nem tévesztendő össze más Kállai
nevű cégekkel.

BUTOR!

Hálók, ebédlők, uriszobák, zongorák,
szalonok, teljes szálloda, fürdő, penzió-
és kastély-berendezések még soha
nem létezett előnyös fizetési
feltételek mellett szállíttatnak bár-
hova. — Költségvetés díjtalan. — Nagy
album 1 korona.

Modern Lakberendezési Vállalat

Budapest, Szerecsen-utca 10.

ANDRE GYULA UTÓDA

üzletében Nyiregyháza, Vay Ádám- (volt Pazonyi) utca

Tulhalmozott áruraktár miatt china-ezüst,
majolika disztárgyak, étkező, teás, kávé és
mokka szervizek, lámpák stb. mélyen leszá-
lított árakon adatnak el. Ugyanott minden
e szakmába vágó háztartási és építkezési
cikkek, kész ablakok, épületüvegezések,
képkeretezés, tükrök nagy választékban

jutányos árban kaphatók.

Pontos figyelmes kiszolgálás.

Telefonszám: 217.

Kincset ér

a **TORDY**-féle

Hollandi 3 király tea,

mivel nemcsak hashajtó, hanem egyuttal
étvágyjavító, gyomortisztító, emésztést elő-
segítő, bélműködést szabályozó, nemkü-
lönben a legmakacsabb gyomorbajon is
segít. — Csomagja (kbl 10—12-
szeri használatra) gyógytárban 50 fillér.

Készítő:

Tordy Gy. okl. gyógyszerész

Budapest, Üllői-ut 89-ik szám.

Nagy választék!!

≡ a legújabb napernyőkben ≡

Mesés olcsó árban

Feuer Miksáné

férfi-, női- divat és rövidáru üzletében

Nyiregyházán, városház palota mellett
Bethlen (Szentmihályi)-u. oldal.

A vármegyei pótadók kivetéséhez
szükséges 4³/₄%-os

kivetési kulcs

kemény táblára huzva kapható: **Bihari
Mór** járási számvevőnél Gáván. Ára 1
korona 60 fillér. **Már** is megrendelhető.

Szabolcsvármegye

legnagyobb butor-áruháza

Nyiregyházán, a törvényszék mellett.

Legújabb stilü palisszander, mahagoni és fehér fénye-
zett háló és ebédlő berendezések. Angol uri és női
szalon garnitúrák. Ebédlő diványok. Megfelelő árak.

Pontos kiszolgálás!

Pontos kiszolgálás!

LEFKOVITS ZSIGMOND

hajlított fa-, vas- és rézbutor nagy raktára.